

РЕШЕНИЕ

№ 4817

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2054** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от И. Т. Г., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № Р 22220318005312-091-001/27.08.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Ревизионният акт се обжалва като незаконосъобразен в частта на определени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ и лихви за просрочие за 2017 г. (ревизионният акт е отменен в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г.), изменен е в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. в размер на 6982, 20 лв., като е определен дължим данък в размер на 5162, 76 лв., заедно със съответните лихви, потвърден е в частта на установения резултат за данък върху дохода по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г. и 2015 г., както и в частта на установените лихви за 2012 г. и установените задължения за задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице за фондовете на ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за периодите от 01.12.2012 г. до 31.12.2017 г. Иска се същият да бъде отменен. Претендират се разноски. Независимо, че в частта на установените задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. ревизионният акт е отменен, съдът ще изложи факти и за тези периоди с оглед на взаимната обвързаност на установяванията за 2017 г. Ревизионният акт се обжалва и в частта на установените задължения за данък за 2014 г. и за 2015 г. в общ размер на 132, 80 лв. и лихви в размер на 27, 81 лв.

за 2012 г. и 2014 г., които задължения произтичат от невнесен в пълен размер, но деклариран данък, както и от невнесени в пълен размер лихви за по-късно внесен данък.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. оспорва жалбата, като по същество моли съда да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22220318005312-020-001/04.09.2018 г., изменена със заповед № Р-22220318005312-020-002/01.04.2019 г. и заповед № Р-22220318005312-020-003/25.04.2019 г., издадени от Е. М. С., началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. Т. Г. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2015 г. и за задължителни осигурителни и здравни вноски по реда на КСО и ЗЗО за фонд ДОО, фонд ДЗПО-УПФ и ЗО в качеството на самоосигуряващо се лице за периодите от 01.12.2012 г. до 31.12.2017 г. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията, ревизираният период, както и вида на ревизираните задължения за данъци. На проверявания данъчен субект, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, са връчени екземпляри от заповедите за възлагане на ревизия. Изготвен е ревизионен доклад № Р-22220318005312-092-001/24.06.2019 г., връчен на задълженото лице. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК, връчен е на ревизираното лице. В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК на ревизираното лице е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, изх. № Р-22220318005312-040—001 от 11.09.2018 г., с което са били изисквани документи писмени обяснения и данни относно размера и източниците на формиране на доходите и а извършените разходи за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г., данни за притежавано движимо и недвижимо имущество, финансови активи, парични средства в брой, банкови сметки, вземания от трети лица, притежавани акции и дялови участия в страната и чужбина, както и получени и предоставени заеми. От ревизираното лице са представени декларации за разкриване на банкова тайна във всички търговски банки, писмено обяснение, справка за доходите, за недвижимите имоти, договор за покупко-продажба на МПС, нотариален акт за покупка на недвижими имот от 07.07.2016 г., договори за парични заеми от 26.04.2014 г., от 14.06.2015 г., от 12.01.2016 г., от 14.02.2016 г., от 23.05.2016 г., от 01.04.2017 г., договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 01.08.2017 г., договори на продажба на МПС от 21.03.2016 г. и от 30.08.2016 г., комисионен договор от 001.2017 г., сключен с [фирма], протоколи за одобрение, вносни бележки от „С.“ до Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“, тарифни листове за извършване на услуги по сертификация на ППС, фактури за доставени МПС. На основание чл. 47 и чл. 37, ал. 5 от ДОПК и с цел установяване на имущественото и финансовото състояние на лицето са били изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи – Столичната община, [фирма], [фирма],

[фирма], Столичната дирекция на вътрешните работи, изпратени са искания за представяне на документи и писмени обяснения до физически и юридически лица относно предоставени на лицето заеми и извършени от него услуги по сертифициране на МПС с цел последваща регистрация. С протокол № Р-22220618005312-ППД-001/09.01.2019 г. са присъединени документи от приключена предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства на И. Т. Г. за периодите от 2012 г. до 2017 г.. Във връзка с присъединените справки, предоставени от [фирма] са установени множество лица, изплащали парични средства по наложен платеж с получател ревизираното лице, за които не са посочени идентификационни данни, като от органите по приходите са извършени телефонни обаждания за установяване на причините за изплатените парични суми, техния размер, като за извършените действия е бил съставен протокол № 1003847/14.05.2019 г.

Установено е, че И. Т. Г. е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в Република България и от чужбина. Същият е едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], където от 16.08.2017 г. е започнал да упражнява дейност. С ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ е декларирал, че е лице, упражняващо свободна професия от м. 09.2012 г. – извършва консултации и подготвя документи по отношение на одобрение на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите членки на ЕС, друга държава, страна по Споразумението за ЕИП, или Конфедерация Швейцария. За времето от 7.03.2011 г. до 03.08.2015 г. е бил нает по трудово правоотношение в [фирма], а от 03.08.2015 г. до 31.12.2017 г. в [фирма]. За ревизираните данъчни периоди от 2012 г. до 2017 г. е установено, че ревизираното лице е подавало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Въз основа на установените и признати от органите по приходите доходи и налично имущество и разходите за издръжка на лицето е извършено хронологично проследяване на съотношенията между придобитите доходи от лицето и извършените разходи и имущественото състояние. При съпоставката на получените доходи и извършените разходи на лицето са отчетени наличните парични средства в брой към началото на периода, наличните парични средства в банкови сметки, получените доходи от трудови правоотношения и от друга стопанска дейност, необлагаеми доходи, получени парични заеми, доходи от наем и друго възмездно предоставяне на права или имущество, доходи, подлежащи на облагане с окончателен данък по реда на ЗКПО/ЗДДФЛ, доходи от прехвърляне на имущество, получени суми по вземания от трети лица, предоставени парични заеми на трети лица, комунални разходи, разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси. Органите по приходите са установили, че разходите на лицето надвишават приходите, поради което са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно налице са данни за укрити доходи, при което са приели, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ, и задължителни осигурителни вноски за ревизираните данъчни периоди следва да бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Във връзка с това до ревизираното лице е изготвено уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. № Р-22220318005312-113-001/17.05.2019 г. Въз основа на установените и признати от органите по приходите доходи и разходи на лицето за отделните данъчни периоди, е било извършено хронологично проследяване на движението на паричните средства за всеки един от периодите, като е направена съпоставка на имущественото и финансовото състояние с извършените от лицето

разходи. За целта сборът от наличните парични средства в началото на съответния данъчен период – в брой и по банкови сметки, и получените от лицето доходи през годината е съпоставен със сбора от сумата на направените през годината разходи и наличните парични средства в брой и по банкови сметки в края на годината. Установено е превишаване на разходите над доходите на лицето за данъчни периоди 2016 г. и 2017 г. Това превишаване е прието като доходи с недоказан произход и е прибавено към декларираните с ГДД доходи от трудови правоотношения, доходи от свободна професия и декларираните в по-малък размер 40 510 лв., а не 35 510 лв. доходи от продажба на движимо имущество, недекларирани доходи от наем на движимо имущество за 2015 г. За данъчни периоди 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. не е установен недостиг на парични средства. Предвид обстоятелството, че лицето не е декларирало и представило доказателства за наличието на първоначално разполагаема сума в брой, органите по приходите са преценили за житейски оправдано И. Г. да разполага със сума в брой в размер на 5000 лв. към първия ревизиран период. За 2012 г., 2014 г., 2014 г., 2015 г. не е установено превишаване на извършените разходи над получените приходи, като установеното превишаване на приходи за 2012 г. е в размер на 10 064, 05 лв., за 2013 г. в размер на 5973, 62 лв., за 2014 г. в размер на 22 512, 72 лв. и за 2015 г. в размер на 103 950, 09 лв. Установено е, че за 2016 г. лицето е получило доходи общо в размер на 294 166, 20 лв., в това число заплати 4558, 87 лв., доходи от друга стопанска дейност – 17 210 лв., доходи от прехвърляне на имущество – 35 000 лв., изплатено парично обезщетение за временна нетрудоспособност – 219, 55 лв., лихви по налични парични средства по банкови сметки в размер на 199, 82 лв., възстановени парични заеми в размер на 55 000 лв., получени парични заеми в размер на 181 977, 96 лв. Прието е, че извършените за периода разходи от лицето са общо в размер на 285 670, 72 лв., в това число разходи от доставчици по издадени фактури – 1878, 96 лв., разходи за придобиване на недвижимо имущество 0 123 217, 29 лв., разходи за придобиване на превозно средство – 5411, 71 лв., разходи за възстановени заеми – 40 000 лв., предоставени парични заеми – 104 980 лв., разходи за екскурзии – 10 166, 77 лв., разходи за заплатен данък – 15, 99 лв. За начална разполагаема сума в брой е приета сумата 0.00 лв. поради непредставени доказателства от лицето. Като налични средства по банковите сметки към 01.01.2016 г. е установена сумата от 13 913, 95 лв., а в края на периода банковите средства са установени в размер на 95 242, 87 лв. По този начин при съпоставката за 2016 г. органите по приходите са установили превишаване на разходите, извършени от И. Т. Г. над приходите със 72 833, 44 лв., като на основание чл. 122 от ДОПК, е определена данъчна основа за 2016 г. в размер на 87 469, 49 лв., формирана от данъчната основа по трудови правоотношения – 5058, 69 лв., данъчна основа за доходи по чл. 30 от ЗДДФЛ (доходи от свободна професия) и данъчна основа от други доходи – 72 833, 44 лв. (от установено несъответствие). На основание чл. 17 от ЗДДФЛ е изчислен дължим данък в размер на 7283, 34 лв., за невнасянето на който в определения срок са начислени лихви в размер на 1718, 50 лв. За 2017 г. органите по приходите са приели, че лицето е получило доходи в размер на 304 486, 89 лв., в това число заплати 4045, 39 лв., доходи от друга стопанска дейност (свободна професия консултант, изплатени суми по наложен платеж от различни лица чрез [фирма] и декларираните в ГДД! 11 900, 50 лв., доходи от прехвърляне на имущество (продажба на МПС и на дружествени дялове) 143 560 лв., възстановени парични заеми в размер на 144 981 лв. Извършените за периода разходи от лицето са общо в размер на 206 174, 85 лв., в това число разходи от доставчици по издадени

фактури – 3310, 59 лв., разходи за закупуване на ценни книжа – 97 500 лв., разходи за придобиване на недвижимо имущество – 4895, 19 лв., предоставени парични заеми 100 000 лв., разходи за заплатен данък – 465, 54 лв. За начална разполагаема сума в брой е приета сумата 0.00 лв. поради непредставени доказателства от лицето. Като налични средства по банковите сметки към 01.01.2017 г. е установена сумата от 95 242, 87 лв., а в края на периода банковите средства са установени в размер на 211 752, 39 лв. По този начин при съпоставката за 2017 г. органите по приходите са установили превишаване на разходите, извършени от И. Т. Г. над приходите с 18 197, 48 лв., като на основание чл. 122 от ДОПК, е определена данъчна основа за 2017 г. в размер на 68 821, 99 лв., формирана от данъчната основа по трудови правоотношения – 4494, 88 лв., данъчна основа за доходи по чл. 30 от ЗДДФЛ (доходи от свободна професия 6622, 63 лв.), данъчна основа по чл. 34 от ЗДДФЛ 40 510 лв. и данъчна основа от други доходи – 18 197, 48 лв. (от установено несъответствие). На основание чл. 17 от ЗДДФЛ е изчислен дължим данък в размер на 6982, 20 лв., и след приспадане на внесения данък в размер на 4187, 94 лв. е определен данък за донасяне в размер на 2794, 26 лв. за невнасянето на който в определения срок са начислени лихви в размер на 375, 83 лв.

Относно вноски за фонд ДОО, фонд ДЗО и ЗО от самоосигуряващото се лице. Предвид установеното основата за определяне на задължителните осигурителни вноски за ДОО, НЗОК и ДЗПО – УПФ за самоосигуряващи се лица за периодите 01.12.2012 г. – 31.12.2017 г. е определена по реда на чл. 124а от ДОПК, като за определяне на основата за облагане с данъци е извършен анализ на относими към ревизираното лице обстоятелства по реда на чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 8, т. 10 и т. 16 от ДОПК. Установено е, че през ревизираните периоди И. Т. Г. е работил по трудови правоотношения и е получавал доходи от трудови възнаграждения, изплатени от [фирма] и [фирма], за което са подавани данни за осигуряване по реда на КСО съгласно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Считано от 16.08.2017 г. лицето е започнало да упражнява дейност като едноличен собственик на капитала на [фирма], за което е подадена декларация, че започва да се осигурява чрез това дружество. Отделно от дейността по трудово правоотношение, ревизираното лице е упражнявало свободна професия – консултант по отношение на одобрение на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите членки на ЕС, друга държава – страна по Споразумението за ЕИП или Конфедерация Швейцария по издаване на удостоверения за изменение в конструкцията на регистрирани ППС и удостоверения за индивидуално одобряване на ново превозно средство. За периодите от 01.2.2012 г. до 15.08.2017 г. лицето не е заявило вид на осигуряването за упражняваната свободна професия и не е подавал декларация обр. 1 за вид осигурен 12 (самоосигуряващо се лице по реда на чл. 4, ал. 3, т. 1, т. 2, т. 4 от КСО) съгласно Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за извършвана дейност като самоосигуряващо се лице. Прието е, че задълженото лице следва да прави

осигурителни вноски за ДОО на основание чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО, за ДЗПО-УПФ на основание чл. 127 и чл. 157 от КСО и здравни осигуровки на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО. За периодите от 01.12.2012 г. до 15.08.2017 г. задълженото лице не е внасяло дължимите като самоосигуряващо се лице задължителни осигурителни вноски за фондовете за ДОО, ЗО и ДЗПО – УПФ. А за периодите от 16.08.2017 г. до 31.12.2017 г. са внасяни вноски върху минимален месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица за дейността си в [фирма]. Органите по приходите са приели, че с оглед чл. 6, ал. 8 от КСО осигурителните вноски за лицата, упражняващи свободна професия са изцяло за тяхна сметка и се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със ЗБДОО за съответната година. Прието е, че окончателният размер на месечния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица се определя по реда на чл. 6, ал. 8 от КСО – за периода, през който са упражнявали трудова дейност през предходната година, и въз основа на доходите, декларирани в справка към ГДД по ЗДФЛ. Установено е, че в ГДД по чл. 50 от ЗДФЛ за ревизираните периоди са подадени приложения за окончателния осигурителен доход. Установено е, че за 2012 г. и 2013 г. ревизираното лице не дължи окончателни осигурителни вноски, а относно 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. дължи такива, определени като разлика между окончателния осигурителен доход и сбора на доходите, върху които се дължат осигурителни вноски. Определени са допълнителни задължения за осигурителни вноски, както следва – за 2012 г. ДОО в размер на 53, 76 лв., УПФ в размер на 21 лв. и ЗО в размер на 33, 60 лв., за 2013 г. – ДОО в размер на 645, 12 лв., УПФ в размер на 252 лв. и ЗО в размер на 403, 20 лв., за 2014 г. – ДОО в размер на 2496 лв., УПФ в размер на 975 лв. и ЗО в размер на 1560 лв., за 2015 г. ДОО в размер на 3214, 85 лв., УПФ в размер на 1255, 80 лв. и ЗО в размер на 2009, 28 лв., за 2016 г. – ДОО в размер на 1652, 16 лв., УПФ в размер на 645, 38 лв. и ЗО в размер на 1032, 60 лв. и за 2017 г. – ДОО в размер на 1236, 18 лв., УПФ в размер на 474, 27 лв. и ЗО в размер на 758, 83 лв.

Осъществено е обжалването по административен ред, като решаващият административен орган – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. е отменил ревизионния акт в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДФЛ за 2016 г., изменил е ревизионния акт в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДФЛ за 2017 г. в размер на 6982, 20 лв., като е определил задължението в размер на 5162, 76 лв., потвърдил е ревизионния акт в частта на установения резултат за данък върху дохода по чл. 17 от ЗДФЛ за данъчни периоди 2014 г. и 2015 г., в частта на установените лихви за 2012 г., установените задължения за задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице за фондовете на ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ за периодите от 01.12.2012 г. до 31.12.2017 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни

изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна по следните съображения:

От събраните по делото доказателства, от мотивите, съдържащи се в ревизионния акт, от установяванията, съдържащи се в ревизионния доклад се установява правилно и законосъобразно обосноваване на приложимостта на ревизията при особени случаи – в процесния случай по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, доколкото несъответствието между декларираните и получените доходи и имущественото и финансово състояние на ревизираното лице представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК, а наличието на данни за укрити приходи или доходи представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което е налице основание за определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно посочения текст органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато декларираните и/или получени приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, както и при наличието на данни за укрити приходи или доходи. Следователно, редът, който следва да спазват ревизиращите органи при извършването на ревизия по чл. 122 от ДОПК е регламентиран в чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Посоченият ред в процесния случай е спазан от ревизиращите органи. Съгласно чл. 122, ал. 2 от ДОПК за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите взема предвид относимите обстоятелства за процесния случай, посочени в чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК. В процесния случай органите по приходите са взели предвид относимите обстоятелства. На ревизираното лице е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, с което са били изискани всички документи относно източниците и размера на доходите на ревизираното лице за ревизираните периоди, както и доказателства относно произхода на наличните парични средства в брой. От ревизираното лице е поискано представянето на документи относно вида на притежаваното движимо и недвижимо имущество, финансови активи, банкови сметки, притежавани парични средства в брой, вземания от трети лица и други, описани подробно в обстоятелствената част на ревизионния доклад. След анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства ревизиращите органи правилно и законосъобразно са приели наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК – получените доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период и наличието на обстоятелство по чл. 122, ал.

1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи, поради което основата за облагане с данъци следва да бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Изготвено е уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което ревизираното лице е било уведомено, че основите за облагане с данък за всяка една от ревизираните години ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК. В хода на ревизионното производство са били отправени и искания за предоставяне на документи и запитвания до външни институции и трети лица. Следователно, в хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите са били извършени поредица от процесуални действия, в резултат, на които са събрани доказателства, които имат значение за законосъобразността на ревизионния акт. Следва да се има предвид и обстоятелството, че ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, а съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Правилно в тази връзка и решаващият административен орган в решението си прави извода, че тежестта за насрещното доказване е изцяло върху ревизираното лице. Нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК е част от производството по данъчноосигурителен контрол по глава шестнадесета. Административното обжалване на ревизионния акт е по глава седемнадесета от ДОПК, а съдебното обжалване на ревизионния акт е това по глава осемнадесета на ДОПК. Производството по данъчноосигурителен контрол, включващо и нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК не е част нито от производството по чл. 152 – 155 от ДОПК, нито от това по чл. 156 – чл. 161 от ДОПК, доколкото нормата е обща и приложима и за двете производства. Следва да се съобрази и обстоятелството, че органите по приходите обуславят приложимостта на нормата по чл. 124, ал. 2 от ДОПК при изпълнението на определени законови предпоставки, като обстоятелството дали ще се обуслови или не приложимостта на посочената норма зависи и от процесуалното поведение на ревизираното лице, доколкото съгласно чл. 124, ал. 3 от ДОПК при установяване на обстоятелство по чл. 122, ал. 1 ревизираното лице е длъжно да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция по приходите. Всъщност, следва да се направи разликата между чл. 123 и чл. 124 от ДОПК, т.е. разликата между установяването на недеklarирани печалби или доходи и от особените правила за ревизии. Нормата на чл. 123 от ДОПК установява оборимата презумпция за подлежаща на облагане с данъци печалба при наличието на обстоятелства по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, докато нормата на чл. 124 от ДОПК е свързана вече със следващия етап от производството, когато на ревизираното лице е дадена възможността да

представи всички необходими доказателства и да вземе становище в 14-дневен срок относно определянето на основата за облагане с данъци по реда на чл. 122 от ДОПК. При съобразяването на това обстоятелство е и въведено и задължението за ревизираното лице по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. При съобразяване на тези обстоятелства, като неоснователни се определят оплакванията, съдържащи се на стр. 1-5 от жалбата.

По отношение на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. За 2012 г., 2014 г., 2014 г., 2015 г. не е установено превишаване на извършените разходи над получените приходи, като установеното превишаване на приходи за 2012 г. е в размер на 10 064, 05 лв., за 2013 г. в размер на 5973, 62 лв., за 2014 г. в размер на 22 512, 72 лв. и за 2015 г. в размер на 103 950, 09 лв. Всъщност, оплаквания в жалбата по отношение на установените задължения не се съдържат. На стр. 5-6 от жалбата, жалбоподателят е посочил единствено, че не е спорно, че за 2015 г. разполагаемите парични средства на лицето са били 103 950, 09 лв. Това обстоятелство е съобразено в решението на решаващия административен орган. В решението си той правилно е приел, че при установено превишаване на доходите над разходите на задълженото лице както за 2015 г., така и за 2012 г., 2013 г. и 2014 г., същото следва да се приеме като начална разполагаема сума в брой към съответните следващи данъчни периоди. Както правилно се посочва и в жалбата, и както правилно е прието и от решаващия административен орган, за 2015 г. приходите на ревизираното лице са надвишили разходите със сумата 103 950, 09 лв. При посочване на сумата 103 950, 09 лв. като налични парични средства в брой към 01.01.2016 г. ще възлязат общо на 31 114, 56 лв. (117 863, 95 лв. (образувано като сумата от 103 950, 09 лв. + 13 913, 95 лв., която е сумата на наличните парични средства в банкови сметки) + 294 166, 20 лв. (постъпленията за периода) – 285 670, 72 лв. (разходите за периода) – 95 242, 87 лв. – паричните средства в края на данъчния период). По този начин за 2016 г. няма да е налице превишаване на разходите над приходите. Ще е налице превишаване на доходите над разходите в размер на 31 114, 56 лв., което следва да се посочи като налични парични средства към 01.01.2017 г. По този начин решаващият административен орган е съобразил искането на ревизираното лице, като други оплаквания в жалбата, включително и относно начина на формиране на паричния поток за периода, не се съдържат в жалбата. Подобни оплаквания в жалбата не съдържат и по отношение на данъчен период 2017 г. За 2017 г. органите по приходите са приели, че лицето е получило доходи в размер на 304 486, 89 лв., в това число заплати 4045, 39 лв., доходи от друга стопанска дейност (свободна професия консултант, изплатени суми по наложен платеж от различни лица чрез [фирма] и декларирани в ГДД, 11 900, 50 лв., доходи от прехвърляне на имущество (продажба на МПС и на дружествени дялове) 143 560 лв., възстановени парични заеми в размер на 144 981 лв. Извършените за периода разходи от лицето са общо в размер на 206 174, 85 лв., в това число разходи от доставчици по издадени фактури – 3310, 59 лв.,

разходи за закупуване на ценни книжа – 97 500 лв., разходи за придобиване на недвижимо имущество – 4895, 19 лв., предоставени парични заеми 100 000 лв., разходи за заплатен данък – 465, 54 лв. Като налични средства по банковите сметки към 01.01.2017 г. е установена сумата от 95 242, 87 лв., а в края на периода банковите средства са установени в размер на 211 752, 39 лв. По този начин при съпоставката за 2017 г. органите по приходите са установили превишаване на разходите, извършени от И. Т. Г. над приходите с 18 197, 48 лв. С решението се решаващият административен орган правилно е изменил ревизионния акт в частта за 2017 г. Административният орган е съобразил обстоятелството на налични средства по банковите сметки към 01.01.2017 г., към която сума е прибавил сумата от 31 114, 56 лв. (пренесена като част от началното салдо от 2016 г.), или общо началното салдо за периода е определено в размер на 126 357, 43 лв.) + постъпленията за периода в размер на 304 486, 89 лв. – 206 174, 85 лв. (разходите за периода) – 211 752, 39 лв. (паричните средства в края на данъчния период). По този начин ще е налице превишаване на доходите над разходите в размер на 12 917, 08 лв. По този начин правилно решаващият административен орган е определил годишната данъчна основа по чл. 122 от ДОПК за данък общ доход, като е съобразил данъчната основа за доходи от трудови правоотношения в размер на 4494, 88 лв., данъчната основа за доходи по чл. 30 в размер на 6622, 63 лв., данъчната основа да доходи по чл. 34 в размер на 40 510 лв., като е определил данъчна основа в размер на 51 527, 51 лв., дължим данък в размер на 5162, 76 лв. Внесеният от лицето данък е в размер на 3534 лв., като по този начин дължимият от лицето данък е в размер на 1628, 76 лв. Правилно решаващият административен орган е изменил ревизионния акт в тази част. В жалбата не се съдържат оплаквания относно начина на формиране на данъчната основа – относно паричните средства в началото на данъчния период, относно постъпленията, относно разходите, относно паричните средства в края на данъчния период.

В жалбата се съдържа изявление за обжалване на ревизионния акт в цялост. Включително на установените задължения за данък за 2014 г. и 2015 г. в общ размер на 132, 80 лв. и лихви в размер на 27, 81 лв. за 2012 г. и за 2014 г., които задължения произтичат от невнесен в пълен размер, но деклариран данък, както и от невнесени в пълен размер лихви за по-късно внесен данък. Оплаквания в жалбата не се съдържат, поради което и ревизионният акт следва да бъде потвърден в тази част.

Относно вноските за фонд ДОО, ДЗПО и ЗО от самоосигуряващото се лице. Спор между страните по отношение на фактите не съществува. Установява се, че през ревизираните периоди И. Т. Г. е работил по трудови правоотношения и е получавал доходи от трудови възнаграждения, изплатени от [фирма] и [фирма], за което са подавани данни за осигуряване по реда на КСО съгласно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Считано от

16.08.2017 г. лицето е започнало да упражнява дейност като едноличен собственик на капитала на [фирма], за което е подадена декларация, че започва да се осигурява чрез това дружество. Отделно от дейността по трудово правоотношение, ревизираното лице е упражнявало свободна професия – консултант по отношение на одобрение на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите членки на ЕС, друга държава – страна по Споразумението за ЕИП или Конфедерация Швейцария по издаване на удостоверения за изменение в конструкцията на регистрирани ППС и удостоверения за индивидуално одобряване на ново превозно средство. За периодите от 01.2.2012 г. до 15.08.2017 г. лицето не е заявило вид на осигуряването за упражняваната свободна професия и не е подавал декларация обр. 1 за вид осигурен 12 (самоосигуряващо се лице по реда на чл. 4, ал. 3, т. 1, т. 2, т. 4 от КСО) съгласно Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.. за извършвана дейност като самоосигуряващо се лице. Задълженото лице следва да прави осигурителни вноски за ДОО на основание чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО, за ДЗПО-УПФ на основание чл. 127 и чл. 157 от КСО и здравни осигуровки на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО. За периодите от 01.12.2012 г. до 15.08.2017 г. задълженото лице не е внасяло дължимите като самоосигуряващо се лице задължителни осигурителни вноски за фондовете за ДОО, ЗО и ДЗПО – УПФ. А за периодите от 16.08.2017 г. до 31.12.2017 г. са внасяни вноски върху минимален месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица за дейността си в [фирма]. с оглед чл. 6, ал. 8 от КСО осигурителните вноски за лицата, упражняващи свободна професия са изцяло за тяхна сметка и се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със ЗБДОО за съответната година. окончателният размер на месечния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица се определя по реда на чл. 6, ал. 8 от КСО – за периода, през който са упражнявали трудова дейност през предходната година, и въз основа на доходите, декларирани в справка към ГДД по ЗДДФЛ. Установено е, че в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди са подадени приложения за окончателния осигурителен доход. Установено е, че за 2012 г. и 2013 г. ревизираното лице не дължи окончателни осигурителни вноски, а относно 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. дължи такива, определени като разлика между окончателния осигурителен доход и сбора на доходите, върху които се дължат осигурителни вноски. Правилно са определени са допълнителни задължения за осигурителни вноски, както следва – за 2012 г. ДОО в размер на 53, 76 лв., УПФ в размер на 21 лв. и ЗО в размер на 33, 60 лв., за 2013 г. – ДОО в размер на 645, 12 лв., УПФ в размер на 252 лв. и ЗО в размер на 403, 20 лв., за 2014 г. – ДОО в размер на 2496 лв., УПФ в размер на 975 лв. и ЗО в размер на 1560 лв., за 2015 г. ДОО в размер на 3214, 85 лв., УПФ в размер на 1255, 80 лв. и ЗО в размер на 2009, 28 лв., за 2016 г. – ДОО в размер на 1652, 16 лв., УПФ в размер на 645, 38 лв. и ЗО в размер на 1032, 60 лв. и за 2017 г. – ДОО в размер на 1236, 18 лв., УПФ в размер на 474, 27 лв. и ЗО в размер на

758, 83 лв.

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 1126, 57 лв.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предл. трето от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Т. Г. срещу ревизионен акт № Р 22220318005312-091-001/27.08.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., обжалван в частта на установените задължения допълнителни задължения за осигурителни вноски, както следва – за м. 12.2012 г. ДОО в размер на 53, 76 лв. и лихви в размер на 36, 17 лв., УПФ в размер на 21 лв. и лихви в размер на 14, 13 лв., ЗО в размер на 33, 60 лв. и лихви в размер на 22, 61 лв., за 2013 г. – ДОО в размер на 645, 12 лв. и лихви в размер на 396, 06 лв., УПФ в размер на 252 лв. и лихви в размер на 154, 71 лв., ЗО в размер на 403, 20 лв. и лихви в размер на 247, 57 лв., за 2014 г. – ДОО в размер на 2496 лв. и лихви в размер на 1143, 21 лв., УПФ в размер на 975 лв. и лихви в размер на 446, 57 лв., ЗО в размер на 1560 лв. и лихви в размер на 714, 48 лв., за 2015 г. ДОО в размер на 3214, 85 лв. и лихви в размер на 1131, 66 лв., УПФ в размер на 1255, 80 лв. и лихви в размер на 442, 04 лв., ЗО в размер на 2009, 28 лв. и лихви в размер на 707, 29 лв., за 2016 г. – ДОО в размер на 1652, 16 лв. и лихви в размер на 451, 43 лв., УПФ в размер на 645, 38 лв. и лихви в размер на 176, 33 лв. ЗО в размер на 1032, 60 лв. и лихви в размер на 282, 14 лв. и за 2017 г. – ДОО в размер на 1236, 18 лв. и лихви в размер на 225, 73 лв., УПФ в размер на 474, 27 лв. и лихви в размер на 86, 89 лв., ЗО в размер на 758, 83 лв. и лихви в размер на 138, 97 лв., в частта на установените задължения за данък за 2014 г. и 2015 г. в общ размер на 132, 80 лв. и лихви в размер на 27, 81 лв. за 2012 г. и за 2014 г., в частта на установеното задължение по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. в размер на 1628, 76 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА И. Т. Г. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1223, 27 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

